

[Ministeren for offentlige arbejder]

relsen – efter forhandling med politiet – at bestemme snerydningens omfang og rækkefølge. Der understreges hermed, at det er en kommunal opgave at træffe bestemmelse om, i hvilket omfang trafikanternes ønsker og krav til snerydningen skal imødekommes, og på hvilken måde problemerne skal løses.

Efter lovens § 15 har ministeren for offentlige arbejder hjemmel til at udfærdige vejledende retningslinjer for bl. a. snerydning. Det er i forarbejderne til loven præciseret, at der alene kan blive tale om teknisk-organisatoriske regler, og ikke normer, der fastsætter et bestemt serviceniveau for trafikanterne.

Hvis der skal ske påtale af kommunernes forsømmelser inden for snerydningen og glatførebekæmpelsen, er det nødvendigt, at der fastsættes et mindste serviceniveau på området. Et sådant serviceniveau er der som nævnt ikke hjemmel i lovgivningen til at fastsætte.

I betragtning af, at der er meget forskellige holdninger landet over til problemerne, at vintervedligeholdelsen af vejene er økonomisk belastende for kommunerne, at specielt anvendelsen af salt er omtvistet, fordi salt har en række skadelige bivirkninger på bl. a. vejbelægninger og beplantning, at de forskellige trafikantgrupper – erhvervsbilister, personbilister, kollektiv trafik, cyklister og fodgængere – stiller vidt forskellige krav til indsatsen og prioriteringen af denne, finder jeg heller ikke, at emnet vintertjenesten på det kommunale vejnet er egnet til centrale aktiviteter.

Problemerne omkring en hensigtsmæssig snerydning og glatførebekæmpelse på kommunevejene må derfor efter min opfattelse fortsat søges løst i den enkelte kommunalbestyrelse.

Jeg kan dog tilføje, at der i visse lokale områder arbejdes med en tilnærmelse af principperne for snerydning og glatførebekæmpelse. Således har foreningen af kommuner i Københavns amt nedsat en arbejdsgruppe, der har fået til opgave at udarbejde et forslag til visse fælles retningslinjer for vintertjenesten.

Spm. nr. 9

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (8/1 82) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren overveje at ændre sin tilkendegivelse af 14. december 1981, hvorefter der ikke kan påregnes statsrefusion for kommunale udgifter til børneteaterforestillinger, der også vises som familie- og voksenforestillinger?«

Grundelse

Det forekommer ikke rimeligt at afskære teatre fra at spille deres produktioner både for et skolepublikum og for et familiepublikum eller i egnede tilfælde for et voksenpublikum. Heller ikke selv om der derved ydes tilskud fra to forskellige offentlige instanser, da det ene tilskud (via Arte) går til teatret og det andet går til skolerne/kommunerne ifølge teaterlovens bestemmelse om statsrefusion på 50 pct. af kommunernes køb af børne- og ungdomsforestillinger, som netop blev indført for at opmuntre kommunerne til at bruge penge på børne- og ungdomsteater.

Det må være rimeligt, at forestillinger, der er produceret for offentlige penge, kommer så stort et publikum som muligt til gode. Med ministeriets beslutning afskærer man enten den ene del af publikum, nemlig familier og voksne, eller – som det aktuelle eksempel med Københavns kommune viser – den del af publikum, som forestillingerne først og fremmest er produceret for, nemlig skolerne. Det forekommer ikke i overensstemmelse med teaterlovens ånd. Man må tilstræbe et så bredt udbud som muligt af kvalificerede forestillinger bl. a. ved ikke at begrænse kundekredsen.

Resultatet af ministeriets beslutning af 14. december 1981 er blevet, at foreløbig Københavns kommune har forbudt sine skoler at købe de forestillinger, hvortil der ikke ydes statsrefusion på de 50 pct. Herved får egnstater tanken, som netop sigter på at betjene skolerne, sit første skud for boven. Og herved indskrænkes ydermere skolernes valgmuligheder, hvilket er en indirekte styring, hvor det fra lovgivningens side tværtimod var tænkt som en opmuntring til et mangfoldigt og varieret udbud for skolerne, hvorved kvaliteten bedst sikres.

Der udledes en hurtig stillingtagen, da beslutningen allerede har forårsaget tab af adskillige skoleforestillinger.